

Τὰ ἐνδότερα τῆς Γροιλλανδίας. Ἐκ τῶν ἀνακρινάσεων τοῦ νεωστὶ ἐκ Γροιλλανδίας ἐπανακρίψαντος Δρ. Φρίντιοφ Νάνσεν, τοῦ τολμηροῦ ἔξερευνητοῦ τῶν περὶ τὸν βόρειον πόλον χωρῶν, ἐξάιρομεν τὰ ἑξῆς: Ἡ ἀπὸ πολλοῦ χρόνου ἐπικρατοῦσα παρὰ πολλοῖς γνώμη, ὅτι εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς Γροιλλανδίας ὑπάρχουσι κατοικήσιμοι καὶ καλλιεργήσιμοι χῶραι, οὐδὲ τὴν ἐλαχίστην ἔλαβεν ἐπιβεβαίωσιν καὶ ἐπικύρωσιν. Οἱ περιηγηταὶ ἤρχισαν τὴν ἐκδρομὴν αὐτῶν τῇ 15. Αὐγούστου 1888 ἀπὸ τοῦ Umvik (64° 25 β. πλάτος). Κατὰ τὴν πορείαν αὐτῶν ἀνὰ τὰς παγετάδας τῆς Γροιλλανδίας χώρας ὑπέστησαν τσαυτάς τάλαιπωρίας καὶ τηλικιούτους κινδύνους, ὥστε κατ' οὐδένα τρόπον θὰ συγκατετίθεντο νὰ ἐπαναλάβωσι τὸ κινδυνώδες τόλμημα. Εἰς τὰ ἐνδότερα τῆς χώρας ὁ πάγος εἶχε κυματοειδῆ ὄψιν, τὸ δὲ φύχος ἦτο φρικῶδες (45 ἕως 50° K. = 36 ἕως 40° P.). Οἱ ὁδοιπόροι οὐδὲν ἔμφυχον ἔδν συνήντησαν κατὰ τὴν πορείαν αὐτῶν εἰς τὸ ἐσωτερικὸν τῆς χώρας. Τὸ χιονῶδες στρώμα, ὅπερ καλύπτει ὀλόκληρον τὴν χώραν, ἔχει, κατὰ τὰς ἐκτιμήσεις τοῦ Νάνσεν, πολλῶν χιλιάδων ποδῶν βάθος. Φυτῶν δὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἔχον ἀνεκαλύφθη κατ' ὅλον τὸ ἐσωτερικὸν τῆς Γροιλλανδίας.

Ἡ κίνησις τῶν σημείων τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς. Ἐπὶ τοῦ Ἰσημερινοῦ ἕκαστον σημεῖον τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς κινεῖται πρὸς ἀνατολὰς μετὰ ταχύτητα 1680 χιλιομέτρων τὴν ὥραν. Εἰς 45° βορείου εἶτε νοτίου πλάτους, π. χ. πλησίον τῆς Βενετίας, τὰ σημεία τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς κινεῖται μετὰ ταχύτητα 1120 χιλιομέτρων τὴν ὥραν, ἤτοι 17 χιλιομ. τὸ δευτερόλεπτον.

Πολύτιμα λείψανα τοῦ ἴδρυτος τῆς θρησκείας τῶν Ἰνδῶν Γαουτάμα Βούδδα ἀνεκαλύφθησαν ὑπὸ τοῦ Campbell ἐν τινὶ τύμβῳ ἔχοντι ὕψος 90 ποδῶν. Τὰ ἐν τῷ τύμβῳ τοῦτου ἀνευρεθέντα κειμήλια περιερίχοντο ἐντὸς χρυσοῦ κιβωτίου ἔχοντος σχῆμα κασάνου· τὸ χρυσοῦν τοῦτο κιβώτιον περιερίχτο ἐντὸς ἐτέρου ἀργυροῦ κιβωτίου, τοῦτο δὲ ἐντὸς στρογγύλου τινὸς χαλκίνου δοχείου· τὸ δοχεῖον τοῦτο εὐρίσκειτο κεκλεισμένον ἐντὸς ἀργιλίνου κιβωτοῦ, αὕτη δὲ πάλιν ἐντὸς μεγαλητέρας τινὸς λιθίνης κιβωτοῦ. Τὸ χρυσοῦν κιβώτιον φαίνεται ὡς ἐντελὸς νέον, ἂν καὶ ἦτο κεχωσμένον ἐν τῇ γῇ ὑπὲρ τὸ 2000 ἔτη. Ἐν αὐτῷ εὐρέθησαν ἑπτὰ ἀντικείμενα: τέσσαρες πολύτιμοι λίθοι, δύο τεμάχια ξύλου καὶ μικρὸν τι δαστάριον. Τὸ δαστάριον τοῦτο εἶναι προφανῶς τὸ τιμαλοφέστατον βουδδιστικὸν ἱερὸν ἀντικείμενον, χάριν τοῦ ἑποίου κατεσκευάσθησαν τὰ πέντε κιβώτια καὶ ὁ μέγας τύμβος. Ὁ Campbell εἶνε τῆς γνώμης ὅτι τὸ δαστάριον τοῦτο εἶνε ἐκ τοῦ σκελετοῦ τοῦ Βούδδα.

Silphium laciniatum εἶνε τὸ βοτανικὸν ὄνομα τοῦ παραδοξοτάτου ἐκείνου φυτοῦ, ὅπερ φύεται εἰς τοὺς λειμῶνας τῆς Βορείου Ἀμερικῆς, ἰδίᾳ δὲ ἐν Τέξας καὶ Ὀρεγόν, καὶ τὸ ὁποῖον ἔνεκα τῆς θαυμασίας αὐτοῦ ιδιότητος ἠδύνατο νὰ ὀνομασθῇ „πιξίς“ ἢ „πολοτρόπιον“ (κατὰ τὸ ἡμιστρόπιον). Ἡ θαυμασία ιδιότης τοῦ φυτοῦ τοῦτου συνίσταται ἐν τούτῳ, ὅτι τρέπει τὰ φύλλα του πάντοτε πρὸς Βορρᾶν καὶ τοιοῦτοτρόπως παρέχει εἰς τοὺς ταξειδεύοντας τὴν ὑπηρεσίαν τῆς μαγνητικῆς βελόνης. Οἱ κυνηγοὶ

καὶ οἱ νομαδικὸν βίον ἄγοντες κάτοικοι τῶν χωρῶν ἐκείνων γνώσκουσι καλῶς τὴν παράδοξον ταύτην ιδιότητα τοῦ ῥαβδωτοῦ σιλφίου, ὅπερ μεταχειρίζονται ὡς οἱ ναυτιλλόμενοι τὴν πυξίδα, ὁ δὲ στρατηγὸς Alvord ἐγνώρισεν αὐτὴν τῷ ἔθνικῷ Ἰνστιτούτῳ ἐν Οὐάσιγκτον. Πολλοὶ καθηγηταί, ἐν οἷς καὶ ὁ Witney, ὁ Gray καὶ ὁ Meham, ἐξήτασαν ἐπιμελῶς τὸ φυτὸν τοῦτο, ἀλλὰ μέχρι τοῦδε δὲν κατάρθωσαν νὰ ἐξερευνήσωσι ποῦ ἔγκειται τὸ μυστήριον τῆς πρὸς τὸν βόρειον πόλον τροπῆς τῶν φύλλων αὐτοῦ.

Ἀνδριάς τῆς βασιλείας τῆς Ἀγγλίας Βικτωρίας ἀνηγέρθη ἀπέναντι τοῦ ἐν Λονδίῳ πανεπιστημίου καὶ ἀπεκαλύφθη ἐνάπιον πολυπληθεστάτης ὁμιγύρωσις ὑπὸ τοῦ πρίγκηπος τῆς Οὐαλλίας. Τὸ ἀγαλμα, ἔργον τοῦ Γερμανοῦ ἀγαματοποιοῦ Böhm, εἶνε κατεσκευασμένον ἐκ λευκοῦ μαρμάρου καὶ παριστᾷ τὴν βασιλίσσαν ἐν τῇ στολῇ, ἣν ἐφόρει κατὰ τὴν ἐορτὴν τῆς στέψεως αὐτῆς, φέρουσαν τὸ στέμμα ἐπὶ κεφαλῆς καὶ κρατοῦσαν ἐν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸ ἐπίσημον ἔγγραφον τῆς ἰδρύσεως τοῦ πανεπιστημίου.

Τὸ ἐπὶ τοῦ πύργου τοῦ Eiffel ἠλεκτρικὸν φῶς εἶνε εἰς τὸν ἄσπλον ὀφθαλμὸν εὐκρινῶς ὄρατὸν μέχρι τοῦ Fontainebleau, δηλ. εἰς ἀπόστασιν ἐξήκοντα χιλιομέτρων· διὰ τοῦ τηλεσκοπίου δὲ ὁρώμενον διακρίνεται ἐκ τοῦ Bar-sur-Aube, δηλ. ἐξ ἀποστάσεως 160 χιλιομέτρων. Τὸ φῶς τοῦτο τοῦ πύργου εἶνε ἀσφαλέστατον μέσον, δι' οὗ δύναται νὰ δίδονται σημεῖα συνηνοήσεως μεταξὺ σημαντικῶν ἀποστάσεων. Ἄν ὁ πύργος οὗτος ὑπῆρχε κατὰ τὴν πολιορκίαν τῶν Παρισίων, θὰ ἠδύνατο νὰ παράσχη πλείστας ὠφελείας εἰς τοὺς πολιορκουμένους.

Τὸ πρωτότυπον χειρόγραφον τοῦ κοινοῦ Προσευχηταρίου „Common Prayer Book“ τῆς ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας, ὅπερ ἐγράφη ἐν ἔτει 1549, εἶχεν ἀπολεσθῆ τῷ 1819 κατ' ἀνεξήγητον τρόπον. Ἐσχάτως τὸ σπουδαιότατον τοῦτο διὰ τὴν ἀγγλικανικὴν Ἐκκλησίαν ἔγγραφον ἀνευρέθη τυχαίως καὶ ἀπροσδοκῆτως μετὰ τῶν παλαιῶν τινῶν πρακτικῶν τῆς βουλῆς ἐν Οὐεστμίνστερ.

Πρὸς παῖσιν τοῦ ἰδρώτος τῶν ποδῶν συνιστᾷ τὸ ἱατρικὸν τμήμα τοῦ γερμανικοῦ ὑπουργείου τῶν στρατιωτικῶν ὡς εὐθηνόν, ἀσφαλές καὶ ἀνεπιβλαβές μέσον τὸ χρωματικὸν ὀξύ. Ἡ συνταγὴ ἔχει ὡς ἑξῆς: Ἐμβαπτίζομεν ὀλίγον πεπιλημένον βάμβακα (βάτα), ὃν κρατοῦμεν διὰ τινος μικροῦ λαβίδος, εἰς διάλυσιν 10 τοῖς ἑκατὸν χρωματικοῦ ὀξέος, καὶ εἶτα ἀλείφομεν δι' αὐτοῦ τὰ πέλματα τῶν ποδῶν (τὰς πατούσας) καὶ τὴν μεταξὺ τῶν δακτύλων ἐπιδερμίδα. Ἄν ἡ ἰδρωσις τῶν ποδῶν εἶναι ἰσχυρά, ἐπαναλαμβάνομεν τὴν ὡς ἀνωτέρω ἀλείψιν τῶν ποδῶν κατ' ἕκαστον δεκαπενθήμερον ἢ εικοσαήμερον, ἂν δὲ ἡ ἰδρωσις εἶνε ἐλαφρά, κατ' ἕκαστον τσσαρακονθήμερον ἢ ἐξηκονθήμερον. Ἄν οἱ πόδες εἶναι πληγωμένοι, μεταχειρίζομεθα κατ' ἀρχὰς διάλυσιν 5 τοῖς ἑκατὸν, μόλις δὲ μετὰ τὴν ἴασιν τῆς ἐπιδερμίδος δυνάμεθα νὰ κλῶμεν χρῆσιν τῆς ἰσχυροτέρας διαλύσεως (10 τοῖς ἑκατὸν). Κατὰ τοὺς θερμοτάτους μῆνας τοῦ θέρους συμβαίνει ἐπίσπε, μετὰ τὴν ἀλείψιν τῶν ποδῶν νὰ παρουσιασθῇ ἰσχυροτέρα ἐφίδρωσις ὀλοκλήρου τοῦ σώματος, ἣτις ἡμῶς ἐκλείπει μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας ἀνευ τῆς ἐλαχίστης βλάβης τῆς υγείας.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ.

Γενομένης ἐν τῷ γραφείῳ τῆς Διευθύνσεως ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ πανοσιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου Κωνστ. Καλοζύμη ἐνταῦθα τῆς κληρώσεως τῶν δώρων τῆς Κλειούς ἐκέρδησαν ἐκ τῶν διανεμηθέντων 301 ἀριθμῶν οἱ ἐπόμενοι.

Ἀρθ. 54, 169, 203	ἀνὰ 4 τόμ. χρυσ. 1885—88
„ 8, 188, 300	„ 3 „ „ 1886—88
„ 95, 139, 297	„ 2 „ „ 1887—88
„ 59, 140, 220	„ 1 „ „ 1888.

Ὁ δὲ ἀριθμὸς 67 ἐκέρδισε τὴν εἰκόνα τοῦ Διαδόχου μετὰ τῆς Μνηστῆς του πριγκιπίσσης Σοφίας.

- ΔΕΞΙΚΟΙ ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΙ ἐξεδόθησαν τὰ φυλλάδια 9 καὶ 10. Ἐκδότης Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐν Ἀθήναις.
- ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ. 19—20. Ἀλκιβιάδης ἑλληνικαὶ σκηναὶ ἐκ τοῦ ἰταλικοῦ ὑπὸ Γ. Ι. Δουρούτη καὶ Κ. Χ. Βάμβα. Ἐκδότης Μπάρτ καὶ Χίρστ ἐν Ἀθήναις.